

Міністерство освіти і науки України
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

46

НАУКОВО-
МЕТОДИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

Матеріали конференції

*Перспективи розвитку
науково-методичного забезпечення навчального
процесу в умовах запровадження нового
Закону України «Про вищу освіту»*

ОДЕСА 2015

Матеріали друкуються відповідно до рішення 46-ї науково-методичної конференції ОНАХТ “Перспективи розвитку науково-методичного забезпечення навчального процесу в умовах запровадження нового Закону України «Про вищу освіту»”, яка проходила 8–10 квітня 2015 року.

Склад редакції: Єгоров Б.В., д-р техн. наук, професор,
Трішин Ф.А., канд. техн. наук, доцент,
Загорученко М.В., канд. техн. наук, доцент,
Капрельянц Л.В., д-р техн. наук, професор,
Кананихіна О.М., канд. техн. наук, доцент,
Мураховський В.Г., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Волков В.Е., д-р техн. наук, професор,
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор,
Кручек О.А., канд. техн. наук, доцент,
Корнієнко Ю.К., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Нарушевич-Васильєва О.В., канд. філол. наук, доцент.

словесні методи, що використовує викладач (пояснення, роз'яснення, розповідь, бесіда, лекція, дискусія, диспут). Крім того, студентам наочно демонструються практичне використання отриманих ними протягом навчання знань. Завдяки наявності самостійної роботи поглиблюються навички роботи з книгою (читання, вивчення, реферування, цитування, швидкий перегляд, конспектування) та матеріалами із мережі Інтернет, зокрема, використання відеометодів, пошук, у тому числі, науково-технічної і спеціальної інформації.

Таким чином, при викладанні дисципліни «Інтелектуальна власність» використовуються різні прийоми для ефективного використання часу, відведеного на її вивчення. Крім того, невеликий обсяг часу, відведений на цю дисципліну, зокрема, для магістрів, вимагає більш ефективного варіювання різними методами і формами навчання, які б забезпечували високу якість знань студентів технічних ВНЗ, розвиток розумових і творчих здібностей, таких необхідних для подальшої трудової діяльності висококваліфікованих фахівців.

МОДУЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ

О.О. Євтушевська

При модульному навчанні його зміст представляється у логічно закінчених і самостійних інформаційних блоках відповідно до поставленої дидактичної мети. Істотно, що ця дидактична мета передбачає не тільки обсяг досліджуваного матеріалу, але і рівень його засвоєння. Більш того, в кожному модулі міститься інформація, де студент може знайти необхідний навчальний матеріал та рекомендації, як його раціонально використовувати.

З точки зору організації і змісту навчального процесу модуль – це базова навчальна одиниця, що об'єднує різні технології навчання, орієнтована на зміну конкретних здібностей студента від «незнання» до «знання».

Розробка навчальних модулів покликана:

1. усунути дублювання, тимчасові і логічні розриви між різними дисциплінами, технологіями навчання, посилити зв'язок між окремими предметами;
2. підвищити якість навчання (викладання і сприйняття навчального матеріалу студентами);
3. підвищити ефективність самостійної роботи студентів.

Навчальний модуль не може бути представлений у вигляді монографії, навчального посібника чи тексту лекцій з обраної дисципліни. Це навчальний матеріал, що відрізняється, насамперед, семантичною самостійністю і самодостатністю і подається у наочній формі (текстовій, графічній, фото, відео, аудіо, мультимедіа).

Семантична самостійність передбачає чіткі контури предмета вивчення.

Самодостатність припускає, що модуль містить тільки необхідні і достатні відомості, що дозволяють повністю розкрити зміст предмету, що вивчається.

Мета будь-якого навчального модуля – цілком конкретне збагачення системи знань, навичок, умінь і/або уявлень студента.

При визначенні змісту навчального модуля необхідно чітко визначити:

- межі його предметної області;
- опорні модулі, тобто модулі, без вивчення яких неможливо успішне освоєння даного модуля (або вихідний рівень знань і навичок);
- суміжні модулі, тобто модулі, в яких розкривається зміст найбільш близьких у семантичному відношенні до даного модулю предметів вивчення (тобто маршрут вивчення).

Семантична самостійність і самодостатність модуля дозволяє пересувати його у навчальному процесі без особливого збитку логіці і послідовності навчання.

Будь-яке навчання покликане розвивати схильності і пізнавальні інтереси студента, формувати навички та вміння, бути мотивованим, диференційованим і практико-орієнтованим, готувати до безперервної освіти, ініціювати самоосвіту. Все це інтегрується у модульній технології навчання.

ПРО ПРЕДМЕТ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ

Є.О. Григор'єв, Г.М. Павленко, Т.І. Ткачук

Економічна теорія – наука, в якій з часом змінюється не тільки її зміст і структура, але й саме визначення її предмету. Так, протягом століть назад змінювалася від грецької економії через французьку політичну економію до англословного економічного економіксу.

Але за кожною назвою – свій, відмінний предмет. Ми не торкаємося причин такої зміни, які лежать в площині ідеології, політики, соціальних відносин.

Тим не менш треба констатувати, що зараз є повна розпливчатість, неконкретність визначення предмету економічної дисципліни. Адже всі навчальні дисципліни в вузі є теоретичними. Таким чином треба з'ясувати місце і співвідношення фундаментальних та прикладних економічних наук та їх співпорядкованості.

В цьому плані важлива подальша доля політичної економії (в широкому розумінні слова), її занепад, можна сказати розгром та наслідки цього для підготовки спеціалістів і для економіки країни.

Чому відбулася зміна політекономії на економічну теорію? З суто ідеологічних причин і політекономія пов'язується з СРСР, більше того, це була марксистська політекономія. Тому її механічно відкинули, не враховуючи думку спеціалістів. На що змінили? Дуже у нагоді тут стався економікс, тобто теорія в утилітарному, спрощеному вигляді, а власне економічна теорія американської економіки х-десятилітньої давнини. Навряд чи перейменовувателі та псевдореформатори освіти пам'ятають що політекономія – це з 1615 р., а також дослівний переклад назви.

SMART-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	
Т.В. Стрікаленко, О.В. Ляпіна, Н.В. Скубій	115
ДО ПИТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ	
Я.В. Машарова	118
ОСОБЛИВОСТІ ЗМІСТОВНОГО НАПОВНЕННЯ КУРСУ “УКРАЇНСЬКА МОВА (ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)” ДЛЯ СТУДЕНТІВ РІЗНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ВНЗ	
А.В. Лупол	119
МОВА – НАСЛІДОК МАТЕРІАЛЬНОЇ І ДУХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОКОЛІНЬ	
Н.В. Копач	120
ПЕРСПЕКТИВИ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ НА ПІДГОТОВЧОМУ ВІДДІЛЕННІ ЦМО ОНАХТ	
Т.Г. Казарян, О.В. Шевчук	121
ПРОБЛЕМАТИКА РОЗШИРЕННЯ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ	
О.К. Часнкова	122
ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ТЕХНОЛОГІЇ ХАРЧУВАННЯ» ЯК ФАКТОР ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	
Н.А. Кушнір	123
КОМПЛЕКС МЕТОДІВ АКТИВНОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ЗА НАПРЯМОМ «ІНЖЕНЕРНА МЕХАНІКА»	
О.В. Алексашин, А.В. Ульяницький, Г.А. Гончарук	126
ІНТЕНСИФІКАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ПРИ ЧИТАННІ ЛЕКЦІЙ	
О.В. Алексашин, А.В. Ульяницький, Г.А. Гончарук	127
ФОРМА ТА ЗМІСТ ОПОРНОГО КОНСПЕКТУ ЛЕКЦІЙ	
О.О. Голубьонкова, М.Г. Брайко	129
СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ	
О.О. Голубьонкова	130
ПРОЕКТНИЙ ПІДХІД У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	
А.Ю. Букарос	131
САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ – НЕВІД’ЄМНИЙ ЕТАП ПІДГОТОВКИ ІНЖЕНЕРНИХ І НАУКОВИХ КАДРІВ	
Л.Д. Дмитренко, В.Є. Браженко, А.К. Кац	133
СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО КВАЛІФІКАЦІЙ ВИПУСКНИКА-МЕНЕДЖЕРА	
О.Б. Каламан, В.О. Чабаров	134
КЕРІВНИЦТВО САМОСТІЙНОЮ РОБОТОЮ СТУДЕНТІВ	
А.Г. Аванесьянц, С.О. Ромашкевич	136
ВПРОВАДЖЕННЯ «ХМАРНИХ» ТЕХНОЛОГІЙ У ПРАКТИКУ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	
Т.Д. Маркова	138
ОСНОВНІ АСПЕКТИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	
Г.Б. Пчелянська	139
ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ В E-LEARNING	
О.О. Меліх	140
ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО СКЛАДАННЯ ЗАВДАНЬ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ	
О.О. Антіпіна	141
ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОМП’ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЇХ ВПРОВАДЖЕННЯ У ВНЗ	
Н.О. Макосд	142
МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ	
О.П. Антонюк	143
РОЛЬ ІМІТАЦІЙНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ	
Н.Й. Басюркіна	144
РОЛЬ ВИКЛАДАЧА В ІННОВАЦІЙНОМУ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	
Л.В. Гордієнко, Г.Ф. Пшенишнюк, І.В. Солоницька, О.В. Макарова	145